

vždyť článek skutečně se omezuje jen na zjištění fakt týkajících se prodeje onoho pozemku.

Je-li takto jisto, že pisatel jednal v omluvitelném omylu a v zájmu veřejném — ať to již byl obžalovaný, který článek sepsal, nebo pisatel neznámý, — nelze tvrditi, že zprošťující rozsudek je právně mylný; vždyť byl-li pisatelem obžalovaný, zprostil ho soud právem z obžaloby pro přečin proti bezpečnosti cti z důvodu trestnost vylučujícího podle § 6 odst. 2 b) a 3 zák. čís. 108/33; nebyl-li však pisatelem obžalovaný, je zprošťující výrok samozřejmým důsledkem předpisu odst. 5 § 6 cit. zák.; vždyť není-li trestným neznámý pisatel pro důvod vylučující trestnost podle § 6 odst. 2 b) a 3 zák. čís. 108/33 — což vychází na jevo, jak uvedeno, jednak ze zjištění soudu o omluvitelném omylu, jednak z úvah o účelu článku hájiti veřejný zájem v tomto případě, pak není trestnou ani osoba odpovědná ze zanedbání povinné péče, a byl proto obžalovaný právem zproštěn i z případné obžaloby pro přestupek § 6 zák. čís. 124/24 (§ 4 vyhl. 145/33). Tento význam § 6 odst. 5 zák. čís. 108/33 si stížnost zřejmě neuvědomila.

Čís. 5088.

Ide-li o verejnú žalobu so zmocnením, neplatí čo do lehoty ku stíhaniu ustanovenie § 17, odst. 2 zák. čís. 108/33 Sb. z. a n., ale všeobecná premlčacia lehota podľa § 13, odst. 2 cit. zák.

Ak bolo konané len stopovanie, neplatí pre podanie obžalovacieho spisu 15dňová lehota § 254, odst. 2 tr. p.

(Rozh. zo dňa 25. septembra 1934, Zm III 179/34.)

Zodpovedný redaktor K. S. bol podľa § 35, odst. 1 zák. čl. XIV:1914 a § 1 zák. čís. 124/24 Sb. z. a n. stíhaný pre závadný obsah článku, uverejneného dňa 13. augusta 1930 v ním redigovanom periodickom časopise; článok sa dotýkal jednak cti četníctva na Slovensku, jednak cti četníckej prezentačnej komisie v Bratislave. Zmocnenie ku stíhaniu bolo udelené ministerstvom vnútra dňa 15. marca 1931 pred podaním obžalovacieho spisu. Oba súdy nižších stolíc uznaly obžalovaného vinným prečinom pomluvy, pri čom odvolací súd posudzoval vec už s hľadiska nového zákona o ochrane cti (čís. 108/33 Sb. z. a n.) a dospel k názoru, že zmocnenie podľa § 14, odst. 3, čís. 1—4 tohoto zákona a verejná žaloba nie sú obmedzené dvojmesačnou lehotou, platnou pre prípady podľa odst. 5 cit. ustanovenia.

Najvyšší súd zmätočnú sťažnosť obžalovaného čiastočne zamietol, čiastočne ju odmietol.

Z d ô v o d o v:

Dôvod zmätočnosti podľa čís. 1 c) § 385 tr. p. uplatňuje sťažovateľ v trojakom smere. Najprv namieta, že tu ide o žalobu podľa odst. 5 § 14 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n. a že žalobné právo pominulo uplynutím 2 mesačnej lehoty, lebo článok bol uverejnený 18. — správne 13. — augusta 1930 a trestné oznámenie, respektíve trestný návrh došiel ku

krajskému súdu 6. novembra 1930. Námietka táto neobstojí. Ako už vrchný súd správne dovodil, nejde v tejto veci o žalobu podľa odst. 5 § 14 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n., lebo trestný čin nebol spáchaný proti osobám tam uvedeným, a neplatí preto 2 mesačná lehota k trestnému stíhaniu v § 17, odst. 2 cit. zákona určená. V tomto prípade ide o verejnú žalobu so zmocnením, pri ktorej neplatí čo do lehoty k stíhaniu ustanovenie odst. 2 § 17 cit. zákona, ale všeobecná lehota premlčacia v § 13 cit. zákona určená a čo do vykázania zmocnenia predpis § 22, odst. 1 cit. zákona. Ďalej namieta sťažovateľ na základe zmieneného dôvodu zmätočnosti, že je záhada v podaní žaloby, pretože štátne zastupiteľstvo bolo upovedomené o skončení vyšetrovania 11. februára 1931 a podalo obžalovací spis až 16. mája 1931, ačkoľvek podľa § 254 tr. por. malo žalobu podať za 15 dní. Námietka táto je bezzákladná, pretože v tomto prípade nebolo proti obžalovanému nariadené vyšetrovanie, ale bolo konané stopovanie a v takom prípade neplatí lehota 15 dňová stanovená v odst. 2 § 254 tr. por. k podaniu žaloby. Konečne domáha sa sťažovateľ na základe zmätku podľa č. 1 c) § 385 tr. p. bez trestnosti z dôvodu dokázaného omluviteľného omylu podľa § 6, odst. 2, lit. b) zák. č. 108/1933 Sb. z. a n., lebo obsah článku je pravdivý čo do jednotlivých v ňom spomínaných prípadov. S hľadiska zmätku podľa č. 1 c) § 385 tr. p. nedokázal však obžalovaný vôbec žiadne také okolnosti, ktoré by sa vzťahovali na četníctvo a prezentačnú komisiu v Bratislave, a nelze tvrdiť, že dôkazom skutočností vzťahujúcich sa na dva konkrétne prípady prehmatov četníckych orgánov by obžalovaný dokázal také skutočnosti, pre ktoré by mohla pomluva četníctva, prípadne prezentačnej komisie četníckej v Bratislave byť považovaná za pravdivú.

Čís. 5089.

Rušení obecného míru podle § 14 č. 1 zák. na ochr. rep. vyobrazením, znázorňujícím československého vojína, ustupujícího před zářivým skobovým křížem.

Okolnosť, že tiskopis byl řádně koupen v knihkupectví, nezmenšuje míru opatrnosti, stanovenou při cizozemských tiskopisech in fine č. 3 čl. III. zák. č. 6/1863 ř. zák.

I vyvěšení jediného výtisku časopisu na vývěsní tabuli je rozšiřováním ve smyslu § 6 tisk. zák.

S hlediska skutkové podstaty přestupku § 23 tisk. zák., spáchaného vyvěšením tiskopisu na vývěsní tabuli (strany DNSAP), nesejde na tom, zda se pachatel podle své funkce (ve straně) měl za oprávněna tiskopis vyvěsiti, nýbrž na tom, zda dostal k tomu zvláštní povolení od úřadu bezpečnosti; nestačí jen povšechné povolení k vyvěšování (přibíjení) tiskopisů vůbec.

(Rozh. ze dne 26. září 1934, Zm I 383/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmatečnou stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Litoměřicích ze dne 6. února 1933, jímž byl obžalovaný uznán vinným pře-